

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13CoE/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206305
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3614206305.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členov senátu JUDr. Evy Vékonyovej a JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD., v právnej veci oprávneného: Ing. O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., U. X/X, proti povinnej: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, právne zastúpená JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, advokátkou so sídlom Partizánske, Hrnčíríkova 1/ B, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletou G. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, so sídlom Partizánske, Nám. SNP 151/6, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. septembra 2018, č. k. 4Em/1/2014-198, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil výkon právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.05.2013, č.k. 6CoP/56/2013-384 o úprave styku oprávneného s maloletou G. H., nar. XX.XX.XXXX. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 376 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) a § 3 ods. 1, 2 vyhl. MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom proti povinnej domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku s uvedenou maloletou, nakoľko matka (povinná) mu odmieta umožniť styk s maloletou podľa rozhodnutia súdu. Oprávnený navrhol súdu prvej inštancie, aby určil nad výchovou maloletej dohľad a uložil maloletej a matke (povinnej) povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu. Výkon rozhodnutia navrhol nariadením odňatia dieťaťa matke (povinnej) v hodinách určených pre styk maloletej dcéry s ním a jej odovzdaním na vymedzený čas jemu. Uznesením zo dňa 21.10.2014, č. k. 4Em/1/2014-23, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2014 súd prvej inštancie vylúčil návrh otca (oprávneného) na nariadenie dohľadu nad výchovou maloletej a na uloženie povinnosti matke (povinnej) podrobiť sa odbornému poradenstvu na samostatné konanie. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie považoval za preukázané to, že rozhodnutie o úprave styku, ktoré oprávnený žiadal nútene vykonať, nadobudlo vykonateľnosť dňa 23.04.2013. Bol ním upravený rozsah styku otca (oprávneného) s maloletou a matke (povinnej) bola uložená povinnosť maloletú na styk s otcom (oprávneným) riadne pripraviť, v uvedený deň a hodinu maloleté dieťa otcovi (oprávnenému) odovzdať a v určený deň a hodinu ho od otca (oprávneného) prevziať. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinná maloletú na styk s oprávneným riadne nepripravovala a nepripravuje po psychologickú stránku, v dôsledku čoho si maloleťá k oprávnenému vytvorila odmietavý postoj. Spočiatku maloleťá odmietala u oprávneného prespať, neskôr sa u nej začali prejavovať výraznejšie negatívne postoje, ako napríklad zahnanie sa päšťou na oprávneného počas športových pretekov, na ktorých maloletú kontaktoval. Výsledky šetrení realizovaných odborom sociálnych vecí a rodiny a poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske konštantne v priebehu celého konania poukazovali na záver, že samotná psychologická príprava maloletej v domácom prostredí neprebíhala a neprebíha.

Povinná síce navonok verbálne pred maloletou prezentuje súhlas s tým, aby sa maloletá s oprávneným stretávala, ale svojim postojom k oprávnenému, rozprávaním o ňom v negatívnom zmysle v prítomnosti maloletej vyvoláva u maloletej dojem, že ho musí odmietnuť, aby sa tak vyhlo negatívnej reakcii svojho okolia (povinnej, starých rodičov zo strany povinnej). Povinná v priebehu konania deklarovala, že maloletú v rámci prípravy na styk ubezpečuje, že ju ľúbi, že sa na ňu nebude hnevať, nebude jej smutno, nebude plakať, keď pôjde k oprávnenému. Na druhej strane však je zrejmé, že správanie maloletej v jej prítomnosti je iné ako správanie v čase keď povinná nie je prítomná. To, že správanie povinnej má vplyv na maloletú vyplýva aj zo správy zo dňa 28.09.2016 a 11.09.2018, keď v dôsledku zmeny správania povinnej sa zmenilo aj správanie maloletej, ktorá začala oprávneného úplne odmietať hoci predtým v dôsledku konzultácii na ÚPSVAR i v dôsledku intervencie zamestnancov ÚPSVAR sa začal styk oprávneného s maloletou realizovať aj keď nie v súlade s právoplatným rozhodnutím. Povinná nepreukázala plnenie povinností súvisiacich s riadnou prípravou maloletej na styk s oprávneným, ktoré by maloletú povzbudilo v rozvíjaní vzťahu s oprávneným. Súd prvej inštancie vzal do úvahy aj správanie sa oprávneného počas konania o výkon rozhodnutia, kedy sa najmä pod vplyvom negatívnej reakcie maloletej na neho na športovom podujatí a vyjadrení psychológa prestal domáhať realizácie styku s maloletou a styk do rozhodnutia súdu úplne prerušil, s výnimkou písomnej korešpondencie, prípadne informovania sa o prospechu a školských aktivitách maloletej a to aj za cenu narušenia vzťahu s ňou. Súd prvej inštancie dôvodil, že v tomto prípade sa oprávnený snaží nezhoršiť už dosť napätú situáciu vznikajúcu pri realizácii styku. Dospel k záveru, že povinná dobrovoľne dôsledne neplní vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku, keďže styk oprávneného s maloletou sa dlhodobo nerealizuje v súlade s právoplatným a vykonateľným rozsudkom o úprave styku oprávneného s maloletou. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že povinná dobrovoľne neplní, čo jej ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, a preto návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia súd považoval za dôvodne podaný. Povinná neplní právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu tým, že maloletú na styk s oprávneným riadne nepripravuje vo forme jej psychologickú prípravu na styk s oprávneným tým, že by jej poskytla informácie primerané jej veku o úprave styku, o tom, odkedy, dokedy by mala u oprávneného byť, že tam má prespať, tým, že sa o oprávnenom negatívne vyjadruje, povinná sama má k nemu negatívny postoj aj keď verbálne uvádza, že maloletú na styk s oprávneným riadne pripravuje. Z vykonaného šetrenia i z konzultácií s psychológom jednoznačne vyplýva, že maloletá je v jej postoji k otcovi ovplyvňovaná postojom povinnej k oprávnenému. Neexistujú preto ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa styk oprávneného s maloletou nerealizuje. Súd prvej inštancie preto rozhodol tak, že výkon rozhodnutia nariadil, pričom následne bude postupovať podľa § 378 a nasl. CMP. O náhrade trov konania (výrok II.) súd prvej inštancie rozhodol podľa § 373 v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti výroku I. tohto uznesenia podala v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie povinná z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti. Mala za to, že dôvody, pre ktoré maloletá odmieta pravidelný styk s oprávneným tkvejú v nedostatočnej motivácii maloletej zo strany oprávneného, keď pri realizácii styku oprávnený nedokázal vyplniť čas strávený s maloletou tak, aby sa táto na styk s oprávneným tešila a dožadovala sa ho. Spôsob, akým prebiehal styk maloletej s oprávneným neskôr vyvolal u maloletej nezáujem o styk s ním, čo sa vyhotilo až do štádia, kedy sa oprávnený prestal dožadovať styku s maloletou a podľa jeho slov čakal na rozhodnutie súdu v tejto veci. Ani napriek vyhláseniu uznesenia dňa 20.09.2018 oprávnený nepristúpil k realizácii styku maloletou, aj keď povinná maloletú na styk riadne pripravila a realizáciu styku očakávala. Povinná dôvodila, že aj v snahe naplniť účel tohto súdneho konania opäť vyzvala oprávneného aj formou SMS na realizáciu styku, tento však aj na tieto podnety povinnej nereagoval a styk s maloletou tak odmietal realizovať. Povinnej nemožno vytknúť, že by maloletú na styk s oprávneným ani teraz riadne nepripravovala, a to ako po materiálnej, tak i psychologickú stránku. Nerozumie tomu, čo oprávnený v súčasnosti sleduje a čo ešte má urobiť, aby oprávnený styk s maloletou v zmysle ostatnej súdnej úpravy realizoval. Správanie oprávneného po vyhlásení uznesenia je dôkazom toho, že nemá skutočný záujem realizovať styk s maloletou, čo maloletá vníma, a preto podvedome odmieta styk s oprávneným. Povinná tvrdila, že to nie je chyba na jej strane, ale naopak na strane oprávneného, ktorý nemá úprimný záujem realizovať styk v súlade so súdnou úpravou styku. Uvedené je jednoznačne ospravedlniteľným dôvodom na strane povinnej a zároveň okolnosťou, ktorá spôsobuje zánik uloženej povinnosti. Nemožno uskutočňovať nútený výkon rozhodnutia v prospech oprávneného, keď sám nemá vôľu spravovať sa týmto vykonateľným rozhodnutím súdu. Povinná žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na výkon rozhodnutia zamietne.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (kolízny opatrovník) v písomnom podaní zo dňa 20.12.2018 uviedol, že s poukazom na § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine odporúča prehodnotiť skutočnosti, ktoré uviedla povinná v odvolaní voči uzneseniu súdu prvej inštancie a na základe toho rozhodnúť.

4. Oprávnený k odvolaniu povinnej uviedol, že povinná koná presne opačne ako uvádza vo svojich výpovediach. Maloletá je motivovaná presne opačne, a to k tomu, aby odmietala akýkoľvek kontakt s oprávneným a túto skutočnosť povinná následne prezentuje ako neschopnosť oprávneného pripraviť pre maloletú vhodný program. Povinná seba prezentuje ako osobu, ktorá veľmi aktívne navrhuje oprávnenému a maloletej kde a ako majú tráviť čas. Svoje tvrdenia vnucuje maloletej a požaduje po nej, aby sa o pobyte s oprávneným vyjadrovala v tomto duchu. Oprávnený zdôraznil, že počas pobytu s ním bolo o maloletú vždy riadne postarané a mala zabezpečený atraktívny program. Povinná systematicky negatívne ovplyvňuje maloletú vo vzťahu k oprávnenému, vyjadruje sa o ňom hanlivo. Oprávnený tvrdil, že v čase kedy maloletú navštevoval bola odmeňovaná, pokiaľ styk s ním odmietala. Povinná oprávneného pred maloletou systematicky ohovára a uvádza jej o ňom nepravdivé skutočnosti, ako obviňovanie z fyzického násillia na povinnej, neplatenie výživného, nekupovanie vecí, ktoré povinná nariaďuje oprávnenému ako podmienku umožnenia styku s maloletou, nechodenie v ňou stanovenom čase. Povinná tvrdila, že oprávneného informovala o tom, že majú iný program formou SMS, žiadnu takúto SMS však nebola schopná predložiť. Oprávnený uviedol, že povinná po celú dobu maloletú ovplyvňovala takým spôsobom, že maloletá začala odmietaa akýkoľvek kontakt s oprávneným, a to až do takej miery, že už ani psychológ na ktorého sa povinná obrátila neodporúča oprávnenému pokračovať v kontakte s maloletou. Podľa jeho zistení je maloletá povinnou ovplyvňovaná do takej miery, že ďalšia snaha oprávneného o kontakt s maloletou by mala negatívny dopad na psychiku maloletej. Povinnej bolo navrhnuté riešenie formou terapie, čo však rezolútne odmietla (správa z diagnostického vyšetrenia), rovnako odmietla odovzdávať oprávnenému maloletú cez tretiu osobu na úrade práce, tak ako to určil súd. Bola oboznámená so skutočnosťou, že následkom jej negatívneho ovplyvňovania maloletej táto odmieta styk s oprávneným a ďalší styk nie je vhodné realizovať bez predchádzajúceho pohovoru s detským psychológom, ktorý by posúdil, či je maloletá na styk s oprávneným pripravená. Aj tento návrh oprávnená odmietla. Oprávnený poukázal na to, že mu bol doručený list, v ktorom mu povinná oznámila, kedy a ako môže prísť za maloletou. Nikde však nie je žiadna zmienka o tom, že by povinná urobila kroky, ktoré by viedli k náprave stavu, ktorý svojím prístupom spôsobila. Jej počínaním došlo k rozvratu fungujúceho vzťahu oprávneného s maloletou. Povinná podľa oprávneného nerešpektuje jeho rodičovské právo podieľať sa na výchove maloletej, vyvíja aktivity, ako mu toto právo obmedziť. Účelovo vyhrocuje situácie, vyvoláva konflikty, zasahuje do priebehu styku, ovplyvňuje maloletú. Oprávnený uviedol, že povinná opomenula závažný fakt, a tým je skutočnosť, že mal s maloletou vybudovaný veľmi dobrý vzťah, čo bolo preukázané exaktným dôkazom, a to v predchádzajúcom konaní o úprave styku v roku 2013, kedy samotná znalkyňa v znaleckom posudku č. 3/2013 konštatovala silné citové puto medzi maloletou a oprávneným. Vzhľadom na fakt, že povinná dlhodobo nerešpektuje súdne rozhodnutie a rodičovské právo oprávneného, je daný dôvod na výkon rozhodnutia.

5. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (kolízny opatrovník) v písomnom podaní zo dňa 22.01.2019 zotrval na vyjadrení zo dňa 20.12.2018 v celom rozsahu.

6. Povinná v podaní doručenom prostredníctvom právneho zástupcu súdu prvej inštancie dňa 05.02.2019 sa v celom rozsahu pridržiavala odvolania, ktoré odôvodnila tým, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti. Tvrdila, že oprávnený vo svojom vyjadrení obdobne ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie vykresľuje povinnú, ako tú, ktorá mala narušiť vzťah oprávneného a maloletej. Oprávnený sa styku s maloletou prestal dožadovať, a preto nie je možné vykonať rozhodnutie, ktoré nerešpektuje oprávnený a nie povinná z rozhodnutia. List od povinnej (ktorý je prílohou vyjadrenia oprávneného k odvolaniu) preukazuje, že táto sa pokúšala s oprávneným komunikovať v záujme maloletej tak, aby svoje práva a povinnosti k maloletej mohli realizovať s prihliadnutím na jej školské a mimoškolské aktivity. Oprávnený aj tento list vnímal ako akési oznámenie, kedy a ako môže prísť za maloletou. Podľa štylizácie tohto listu je celkom zrejmé, že je koncipovaný slušne a so skutočným záujmom o to, aby oprávnený mohol realizovať styk s maloletou s ohľadom na jej aktivity. Povinná poukázala na to, že skutočne nerozumie, čo ešte môže urobiť vo vzťahu k oprávnenému, resp. vo vzťahu k maloletej, aby došlo k realizácii styku zo strany oprávneného, keďže predmetom tohto konania je výkon rozhodnutia, ktorý nerešpektuje práve oprávnený a nie povinná z rozhodnutia.

7. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (kolízny opatrovník) v písomnom podaní zo dňa 09.04.2019 v celom rozsahu zotrval na vyjadrení zo dňa 20.12.2018.

8. Oprávnený v písomnom podaní zo dňa 16.04.2019 uviedol, že zotráva na svojom predchádzajúcom vyjadrení v plnom rozsahu.

9. Oprávnený a povinná sa k písomnému podaniu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (kolízneho opatrovníka) zo dňa 09.04.2019 písomne nevyjadřili.

10. Písomné vyjadrenie povinnej a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (kolízneho opatrovníka) k písomnému podaniu oprávneného zo dňa 16.04.2019 nebolo podané.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len "CMP") a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

12. Podľa § 376 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Podľa § 376 ods. 2 CMP, súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

14. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

15. Podľa § 377 ods. 2 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

16. Civilný mimosporový poriadok (CMP) upravuje, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým sa na návrh (prípadne bez návrhu) nariadil výkon rozhodnutia, rovnako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je preto preskúmateľné odvolacím súdom, pokiaľ bol proti uvedeným rozhodnutiam podaný riadny opravný prostriedok (odvolanie).

17. Odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia je však limitované dvoma zákonnými dôvodmi. Prvým zákonným dôvodom je, že exekučný titul nie je vykonateľný, druhým zákonným dôvodom je skutočnosť, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

18. Exekučný titul nie je vykonateľný (má nedostatok vykonateľnosti) spravidla vtedy, ak súd vyznačil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti napriek tomu, že vymáhané rozhodnutie nebolo zákonom predpísaným spôsobom doručené povinnému (povinnej) alebo bolo doručené v rozpore s predpismi upravujúcimi doručenie, ktoré z uvedeného dôvodu zmarilo účinky doručenia.

19. V danom prípade súd prvej inštancie napadnutým výrokom I. uznesenia nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351 (exekučného titulu) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.05.2013, č. k. 6CoP/56/2013-384 o úprave styku oprávneného s maloletou G. H., nar. XX.XX.XXXX. Uvedený exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Partizánske) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo výroku o úprave styku oprávneného s maloletou dňa 23.04.2013, nakoľko predmetom odvolacieho konania (vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 6CoP/56/2013) bol len výrok o výživnom (vyživovacej povinnosti). Uvedená skutočnosť nepochybne vyplynula z priloženého spisu Okresného súdu Partizánske (vedeného pod sp. zn. 4P/21/2012), ktorý súd exekučný titul účinne doručil matke (povinnej), otcovi (oprávnenému),

a to prostredníctvom ich právnych zástupkýň a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (kolíznemu opatrovníkovi). Na základe zistenej (preukázanej) vykonateľnosti exekučného titulu, odvolací súd následne skúmal druhý zákonný dôvod, t. j. či okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

20. Okolnosťou spôsobujúcou zánik uloženej povinnosti môže byť zmena vo výchove maloletého dieťaťa (zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti neodkladným opatrením, smrť povinnej, plnoletosť dieťaťa a podobne). Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je vždy nepochybné zistenie, že povinná dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom. V opačnom prípade, teda pri plnení exekučného titulu nemôže byť výkon rozhodnutia nariadený a súd návrh zamietne.

21. Cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorá povinnosť bola uložená vykonateľným exekučným titulom, pokiaľ k plneniu povinností nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť teda splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútene a nemôže ním byť popretie exekučného titulu.

22. Tvrdenie povinnej, že oprávnený sa prestal dožadovať styku s maloletou a očakával rozhodnutie súdu v tejto veci je správne, odôvodnené však bolo tým, že oprávnený nechcel situáciu vyhrocovať a prihliadol tak na odporúčenie psychológa. Oprávnený má nepochybne záujem stretávať sa s maloletou, čo je odôvodnené jeho podaným návrhom na nariadenie výkonu rozhodnutia. Maloletá je vo veku, keď potrebuje obidvoch rodičov a nerealizovanie styku s otcom (oprávneným) bude mať vplyv aj na jej psychický vývin. Styk oprávneného s maloletou určený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.02.2013, č.k. 4P/21/2012-351 (exekučným titulom) v tomto smere predstavuje jeden z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča (oprávneného), ktorému nebola maloletá zverená do osobnej starostlivosti, na výchove maloletej, ako aj na udržiavanie rodičovského vzťahu spojeného s upevňovaním citových väzieb. Úlohou matky (povinnej), ktorá má maloletú v osobnej starostlivosti je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem maloletej (pri určovaní a posudzovaní ktorého sa podľa Čl. 5 písm. h) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine zohľadňujú i podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi) vytvárala priaznivé podmienky na styk otca (oprávneného) s maloletou, a to najmä vedením maloletej k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi. Nevyhnutné je preto rešpektovať právo oprávneného sa v primeranom rozsahu podieľať na výchove maloletej v záujme budovania citových väzieb z dôvodu, že oprávnený je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi z tohto vzťahu. Výchova maloletej sa preto musí realizovať aj prostredníctvom styku oprávneného s maloletou, pričom treba prihliadať na to, že akékoľvek narušenie vzťahu rodič (oprávnený) a dieťa (maloletá) sa v dôsledku odcudzenia veľmi ťažko napráva. Maloletú nemožno stavať do role „rukojemníka“ a prípadné nezhody, konflikty i vzájomnú antipatiu by rodičia nemali v žiadnom prípade prenášať na maloletú, ktorá túto situáciu zreteľne (evidentne) vníma a pôsobí na ňu nepriaznivo hlavne po psychickej stránke.

23. Odvolací súd, ktorý v danej veci nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP) s prihliadnutím na vyššie uvedené, nevzhladol prvý zákonný dôvod, a to že exekučný titul nie je vykonateľný (ktorú skutočnosť povinná ani nenamietala). Rovnako nemal preukázaný druhý zákonný dôvod, teda, že by okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

24. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).